

12 Απριλίου 2014

οδοίς Σου,

Μια γυναίκα είδε ένα όνειρο.

Βρισκόταν, λέει, ανάμεσα σ' ένα πλήθος χαρούμενων νέων πάνω σ' έναν καταπράσινο λόφο.

Μπροστά της ξεκινούσε ένα στενό, ανώμαλο μονοπάτι, που πιο πέρα γινόταν χαράδρα.

Όλο ανηφόριζε κι ήταν στρωμένο με μεγάλες, μυτερές πέτρες και άγρια αγκάθια.

Μια φωνή την πρόσταξε:

-Αυτός είναι ο δρόμος της ζωής σου... περπάτησέ τον!

Αυτή φοβήθηκε, μαζεύτηκε και αρνήθηκε.

Ανθρώπινο πόδι δεν μπορεί να πατήσει σ' αυτό το δρόμο χωρίς να ματώσει.

Δεν έχω τη δύναμη να σκαφαλώσω.

Θα ματώσω, θα λιποθυμήσω, θα πεθάνω».

Η φωνή συνέχισε:

-Αυτό το μονοπάτι φτιάχτηκε για σένα... προχώρησε.

Η γυναίκα ξεκίνησε.

Δυο βήματα πιο κάτω άρχιζαν τα' αγκάθια και οι πέτρες.

Μα ξαφνικά, μόλις σήκωσε το πόδι της, ένα παιδί, σαν άγγελος, βρέθηκε μπροστά της και καθάρισε τόσο τόπο, ώστε να χωράει ακριβώς μια πατημασιά.

Η γυναίκα πάτησε το πόδι της και το παιδί καθάρισε άλλη μια πατημασιά.

Έτσι συνέχισε το δρόμο της.

Σαν γύρισε το κεφάλι της για να δει πόσο είχε προχωρήσει, εκεί, στην αρχή του μονοπατιού, στεκόταν ο Κύριος κι έδειχνε στο παιδάκι με το δάχτυλο πού ακριβώς να κάνει τόπο για το πόδι της.

Αυτό το όνειρο κυριάρχησε στη σκέψη της σ' όλη της τη ζωή και ανακούφισε κάθε πικρή της στιγμή...

Η ζωή του Χριστού φαίνεται δύσκολη, ο διάβολος την παρουσιάζει ακατόρθωτη.

Μα είναι ο Χριστός, που με την αναγέννηση που μας χαρίζει, την κάνει μπορετή και όμορφη.

Ο δρόμος Του είναι στενός, μα δεν είμαστε μόνοι.

Εκείνος στηρίζει το κάθε μας βήμα.

Κυριέ μου, μάθε με να μην κοιτάζω τις δυσκολίες και τις δοκιμασίες, μα να κοιτάζω στα μάτια Εσένα με πίστη κι έτσι να παίρνω δύναμη και να προχωρώ με θάρρος και χαρά για την Ουράνια Πατρίδα.

Πηγή: llazaros.blogspot.gr